

Vergaderjaar 1993–1994

23 487

Uitbreiding en wijziging van wettelijke regelingen inzake externe advisering op het terrein van volkshuisvesting, ruimtelijke ordening en milieubeheer (Versobering en harmonisatie externe adviesorganen VROM)

Nr. 4

¹ Samenstelling:

Leden: Lansink (CDA), Van Noord (CDA), Tommel (D66), Te Veldhuis (VVD), Willems (GroenLinks), Janmaat (Centrumdemocraten), Tegelaar-Boonacker (CDA), J. T. van den Berg (SGP), Swildens-Rozendaal (PvdA), Verspaget (PvdA), Roosen-van Pelt (CDA), Esselink (CDA), ondervoorzitter, Boers-Wijnberg (CDA), Van Rijn-Vellekoop (PvdA), voorzitter, Feenstra (PvdA), Van der Vaart (PvdA), Mulder-van Dam (CDA), Ruigrok-Verreijt (PvdA), Schimmel (D66), M. D. T. M. de Jong (CDA), Akkerman (PvdA), Van Heemst (PvdA), Van Hoof (VVD) en Verbugt (VVD).

Plv. leden: Van der Linden (CDA), Van Houwelingen (CDA), Eisma (D66), Kamp (VVD), Rosenmöller (GroenLinks), Van Ojik (GroenLinks), Laning-Boersema (CDA), E. van Middelkoop (GPV), Leerling (RPF), Huys (PvdA), Nijland (CDA), Koffeman (CDA), Van der Ploeg-Posthumus (CDA), Melkert (PvdA), De Pree (PvdA), Niessen (PvdA), Hillen (CDA), Van Gijssel (PvdA), Ter Veer (D66), Soutendijk-van Appeldoorn (CDA), Witteveen-Hevinga (PvdA), Castricum (PvdA), Dees (VVD) en Blauw (VVD).

² Samenstelling:

Leden: Castricum (PvdA), voorzitter, Spieker (PvdA), Van Erp (VVD), Van Noord (CDA), Van Vlijmen (CDA), De Pree (PvdA), Schutte (GPV), Wolters (CDA), Lankhorst (GroenLinks), ondervoorzitter, Tommel (D66), Te Veldhuis (VVD), Tegelaar-Boonacker (CDA), Swildens-Rozendaal (PvdA), Van de Camp (CDA), Koetje (CDA), Versnel-Schmitz (D66), Ruigrok-Verreijt (PvdA), Van Gijssel (PvdA), M. D. T. M. de Jong (CDA), M. M. van der Burg (PvdA), A. de Jong (PvdA), Ramlal (CDA) en Verbugt (VVD).

Plv. leden: R. van Middelkoop (PvdA), J. H. van den Berg (PvdA), De Korte (VVD), Boers-Wijnberg (CDA), Paulis (CDA), Quint-Maagdenberg (PvdA), J. T. van den Berg (SGP), De Graaf (CDA), Rosenmöller (GroenLinks), Ter Veer (D66), Van Rey (VVD), De Kok (CDA), Verspaget (PvdA), Esselink (CDA), Wolffensperger (D66), Netelenbos (PvdA), Leerling (RPF), Van der Ploeg-Posthumus (CDA), Kersten (PvdA), Van der Vaart (PvdA), Tuinstra (CDA) en Jortisma-Lebbink (VVD).

VOORLOPIG VERSLAG

Vastgesteld 4 februari 1994

De vaste Commissie voor Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening¹ en de vaste Commissie voor het Milieubeheer², belast met het voorbereidend onderzoek van dit voorstel van wet, brengen als volgt verslag uit van hun voorlopige bevindingen. In dit verslag wordt de indeling van de memorie van toelichting aangehouden.

1. Inleiding

De leden van de CDA-fractie hadden met belangstelling kennis genomen van het wetsvoorstel. Zij waardeerden het op zich positief, dat het voorstel van wet zo kort na en aangepast aan de discussie over het rapport «Raad op Maat» is ingediend. Positief waardeerden zij ook de richting waarin het wetsvoorstel gaat, zoals het vervallen van de verplichting tot het vragen van advies, de beoogde versobering van de advisering, de beperking van het aantal raads- en commissieleden, de beperking van de omvang van de secretariaten, de bundeling van de secretariaten, alsmede de gewenste afstemming bij advisering. De keuze voor drie strategische adviesraden op de drie hoofdbeleidsterreinen van het ministerie leek hun niet onlogisch en passend in de besluitvorming over «Raad op Maat». Wel vroegen zij of het voorstel van wet wel ver genoeg gaat in de door deze Kamer in de «Raad op Maat»-discussie aangeduide richting. Zij vroegen in dit verband of is overwogen te komen tot één adviesraad voor het volkshuisvestings-, ruimtelijk en milieubeleid al dan niet met deelraden in plaats van de nu gekozen opzet van drie raden. Immers voor een deel van de werkerreinen is sprake van overlapping. Graag zagen zij de gedane keuze nader toegelicht in vergelijking met dit alternatief. Zij namen er goede nota van, dat het wetsvoorstel op zich vooruitloopt op het meeromvattende Plan van aanpak herziening adviesstructuur rijksoverheid en van de mededeling in de memorie van toelichting, dat de regering zonodig te zijner tijd (1997) aanvullende voorstellen zal doen om de volkshuisvesting, ruimtelijke ordening en milieubeheer-adviesstructuur aan te passen aan de uitgangspunten, criteria en randvoorwaarden die alsdan door regering en parlement zullen zijn geformuleerd.

De leden van de fractie van de PvdA hadden met belangstelling kennis genomen van de door de regering voorgestelde wijzigingen van de adviesorganen voor volkshuisvesting, ruimtelijke ordening en milieubeheer. Zij onderscheidden daarbij drie soorten organen. Zij stelden vast, dat dit voorstel van wet voor de drie strategische raden past in de totale visie van Kamer en regering over de instelling en inrichting van adviesraden. De conclusies van de kamerbehandeling van «Raad op Maat» liggen in lijn met dit wetsvoorstel: minder leden, advisering op hoofdlijnen, leden benoemd op grond van deskundigheid en de mogelijkheid van één adviesraad per beleidsterrein. Deze leden vestigden nogmaals de aandacht op de deelname van vrouwen in de adviesraden, zoals onder andere bij de behandeling van het voorstel van wet voor de Raad voor het milieubeheer en in bredere zin door de minister van Binnenlandse Zaken is aanbevolen. Zij waren het eens met de gedachte van algemene versoering, beperking van de taakstelling en omvang van de drie strategische adviesorganen, te weten de Raad voor het milieubeheer, de Raad voor de ruimtelijke ordening en de Raad voor de volkshuisvesting. De voorgestelde samenvoeging van de bureaus en de afspraak van het gezamenlijk presidium moeten leiden tot meer efficiëntie en had de volle steun van de leden van de fractie van de PvdA. Zij hadden bij de voorbereiding van het wetsvoorstel tot oprichting van de Raad voor het milieubeheer reeds gepleit voor meer integratie tussen de drie raden en de mogelijkheid van een gezamenlijk advies in bepaalde gevallen aanbevolen. Zij merkten op, dat dit op bladzijde 10, 1e alinea, van de memorie van toelichting ook als mogelijkheid wordt aangegeven. Zij vroegen hoe zij in dit kader de zin «De advisering is en blijft de taak van iedere adviesraad afzonderlijk» op bladzijde 7, 2e alinea, moeten interpreteren. Wie beslist, zo vroegen zij, of een gezamenlijk advies zal worden uitgebracht. Zij informeerden of de minister zelf een gezamenlijk advies kan vragen.

De leden van de VVD hadden met belangstelling kennis genomen van het voorstel van wet inzake de versoering en harmonisatie van de externe adviesorganen op het terrein van volkshuisvesting, ruimtelijke ordening en milieubeheer. Zij onderschreven het doel van versoering en herstructurering van de externe adviesstructuur, die ook op het terrein van de volkshuisvesting, ruimtelijke ordening en het milieubeheer zijn beslag dient te krijgen. Tijdens de behandeling van het rapport «Raad op Maat» van de bijzondere Commissie vraagpunten adviesorganen, welke plaatsvond op 17 juni 1993, had de VVD-fractie zich reeds uitgesproken voor enkele uitgangspunten op grond waarvan de herstructurering van het stelsel van externe adviesorganen uitgewerkt zou kunnen worden. Dit neemt niet weg dat de aan het woord zijnde leden nog enkele opmerkingen wilden maken, alsmede enkele vragen willen stellen over de herstructurering van het stelsel van externe adviesorganen op de beleidsterreinen van het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. Voor wat betreft de beoogde versoering konden de leden van de fractie van de VVD instemmen met het afschaffen van de wettelijke adviesverplichting, de beperking van het aantal leden per raad en de termijnstelling inzake uit te brengen adviezen. Deze leden stelden vast, dat voorstellen op deze punten in lijn waren met eerder door hen geformuleerde uitgangspunten. Verder merkten zij op dat de voorgestelde rechtstreekse advisering aan het parlement kon rekenen op hun instemming. De leden van de VVD-fractie erkenden dat er binnen het ministerie drie hoofdbeleidsgebieden te onderscheiden zijn, die elk vragen om een afzonderlijke beleidsvoorbereiding en deskundigheid. Daarbij zijn echter ook onderlinge relaties en onderlinge afhankelijkheden vaststelbaar. Deze leden konden ermee instemmen, dat deskundige advisering op elk van de hoofdbeleidsgebieden volkshuisvesting, ruimtelijke ordening en milieubeheer tot zijn recht kan komen, zij het dat

het streven naar samenwerking om daaruit synergie en efficiencyvoordelen te behalen zoveel mogelijk dient te worden gestimuleerd. Afstemming van werkprogramma's, het voorkomen van overlapping, alsmede de opzet van een gezamenlijk bureau voor administratieve en personele ondersteuning kon de instemming van de VVD-fractie vinden, mits hieraan een zorgvuldig afgewogen organisatorische structuur ten grondslag wordt gelegd. Deze leden vroegen in hoeverre samenwerking op het ondersteunende vlak gevolgen zal hebben voor de interne organisatie en huisvesting van de drie onderscheiden strategische raden.

De leden van de fractie van D66 stelden vast, dat in het onderhavige wetsvoorstel voorlopig nog wordt afgezien van een grootscheepse clustering van beleidsvelden op het gebied van volkshuisvesting, ruimtelijke ordening en milieubeheer. Het groeimodel waarover de regering het heeft zou volgens deze leden moeten inhouden dat reeds nu wordt aangestuurd op een zo groot mogelijke gelijkschakeling van procedures ten aanzien van de verschillende adviesorganen, de samenwerking tussen de secretariaten en gezamenlijke adviezen. Zij waren van mening dat dit in het voorliggende voorstel van wet nog sterker had kunnen worden aangezet. Waarom wordt de instelling van een gezamenlijk presidium van de drie raden op de hoofdbeleidsgebieden, het afstemmen van werkprogramma's en de instelling gezamenlijke tijdelijke adviescommissies over algemene onderwerpen niet in dit wetsvoorstel geregeld, zo informeerden deze leden. Overigens waren zij van mening dat de clustering van de advisering zich niet zou moeten beperken tot het terrein van het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer maar betrekking zou moeten hebben op het gehele gebied van de fysieke infrastructuur, dus ook op de beleidsterreinen van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat. Zij vroegen of een dergelijke clustering gewenst is.

De leden van de SGP-fractie hadden met belangstelling kennis genomen van het voorstel van wet en van de bijbehorende toelichting. Zij riepen in herinnering dat zij bij het debat over het rapport «Raad op Maat» hun algemene uitgangspunten ten aanzien van de wenselijke adviesstructuur naar voren hadden gebracht. Zo hadden zij het uitgangspunt van de scheiding tussen advisering en overleg wenselijk geacht, al moet dit niet al te dogmatisch worden gehanteerd. Daarnaast hadden zij uitgesproken dat zij het uitgangspunt van één adviesorgaan per ministerie te ongenueanceerd vonden. Naar het oordeel van deze leden moet de adviesstructuur worden afgestemd op samenhangende beleidsterreinen. Tenslotte konden zij zich vinden in het afschaffen van de adviesverplichting. In het licht van hun hiervoor genoemde bijdrage hadden de leden van de SGP-fractie het onderhavige voorstel van wet beoordeeld. In de eerste plaats vroegen zij waarom is gekozen voor een afwijkende procedure ten opzichte van het plan van aanpak project «herziening adviesstelsel», dat de minister van Binnenlandse Zaken op 11 november 1993 naar de Tweede Kamer heeft gezonden (21 427, nr. 72). Daarin staat vermeld dat per 1 januari 1997 de bestaande adviesorganen zouden moeten zijn vervangen door een nieuwe adviesstructuur. Deze leden veronderstelden dat dit voorstel van wet niet eerder dan 1 januari 1995 kracht van wet zou kunnen krijgen, zodat een nieuwe adviesstructuur voor volkshuisvesting, ruimtelijke ordening en milieubeheer slechts twee jaar zou kunnen functioneren en dan wederom aan een herijking zou moeten worden onderworpen. Deze leden achtten de argumentatie om dit voorstel van wet op dit moment door te zetten aan de magere kant en zij vroegen een nadere onderbouwing.

De leden van de GPV-fractie hadden kennis genomen van het onderhavige voorstel van wet en hadden op enkele punten behoefte aan enige

opheldering. Zij meenden dat de keuze voor drie grote adviesraden, in plaats van één enkel adviesorgaan, in lijn is met het door hen bij de behandeling van het rapport «Raad op Maat» ingenomen standpunt, dat minstens één adviesorgaan per beleidscluster nodig zou zijn. De instelling van drie grote, samenwerkende adviesraden lijkt daarmee in overeenstemming te zijn. Deze leden vroegen of uit de indiening van dit voorstel van wet opgemaakt kan worden, dat de regering in redelijke mate overtuigd is, dat de in dit voorstel van wet uitgewerkte adviesstructuur ook na 1 januari 1997 toekomstwaarde zal hebben. Zij vroegen of door deze procedure, de vaststelling van grote beleidsvelden of beleidsclusters in feite niet zal worden voorgeschreven door de keuze die nu wordt gemaakt ten aanzien van de adviesstructuur.

2. Achtergronden en uitgangspunten van het wetsvoorstel

De memorie van toelichting vermeldt op bladzijde 2 dat «de behoefte aan gedetailleerde advisering op centraal niveau of aan advisering over beheers- en uitvoeringsvraagstukken is verminderd». De leden van de fractie van het GPV vroegen of de aanwezigheid van zoveel adviserende organen naast de drie grote adviesorganen hiermee in overeenstemming valt te brengen. Van de oorspronkelijke acht adviesorganen resteren er nu nog zeven. Is dat niet wat te mager?

De memorie van toelichting vermeldt dat de Commissie voor de milieu-effectrapportage en de Adviescommissie toelating woningcorporaties geen adviesorganen zijn in de zin van artikel 79, eerste lid van de Grondwet. Onduidelijk was het de leden van de fractie van het GPV of de in dit wetsvoorstel geregelde specialistische commissies c.q. raden naar het oordeel van de regering vallen onder de plicht tot wettelijke regeling, ingevolge artikel 79, eerste lid, van de Grondwet.

De leden vroegen naar het verschil tussen deze specialistische commissies c.q. raden en de Commissie voor de milieu-effectrapportage en de Adviescommissie toelating woningcorporaties, waarover de regering met stelligheid opmerkt dat dit geen adviesorganen zijn in de zin van artikel 79, eerste lid, van de Grondwet.

De leden van de SGP-fractie hadden begrepen dat ten aanzien van de Raad voor de vastgoedinformatie een afzonderlijk traject wordt gevolgd in het kader van de Organisatiewet Kadaster. In dit verband gingen zij er van uit dat deze raad niet zal worden opgeheven voordat het onderhavige voorstel van wet in werking zal treden. Voorts stelden zij de meer fundamentele vraag op welke wijze de regering de strategische advisering inzake de vastgoedinformatie denkt vorm te geven.

De leden van de fractie van D66 meenden dat hetgeen in de memorie van toelichting gemeld wordt over de Raad voor de vastgoedinformatie inmiddels achterhaald is. De Ravi is immers een overlegplatform geworden dat privaatrechtelijk is geregeld. Omdat scheiding van advies en overleg het uitgangspunt is van «Raad op Maat» vroegen de leden van de fractie van D66 daarom waar de onafhankelijke advisering door deskundigen op het gebied van de vastgoedinformatie wordt verricht. Krijgt die een plaats binnen de Raad voor de ruimtelijke ordening of behoort alle advisering omtrent de informatievoorziening op dit terrein in een aparte raad, zo wilden deze leden weten.

De leden van de fractie van het GPV vroegen wat de voor- en nadelen zouden zijn wanneer de Raad voor de vastgoedinformatie een plaats zou krijgen binnen de Raad voor de Volkshuisvesting.

De leden van de fractie van D66 hadden in de memorie van toelichting een beschouwing gemist over de rol, die de adviezen van Raad voor de volkshuisvesting, Raad voor de ruimtelijke ordening en Raad voor het milieubeheer hebben voor het functioneren van de Tweede Kamer. Zij wilden niet verhelen dat voor hun beoordeling van wetsvoorstellen op de terreinen van volkshuisvesting, ruimtelijke ordening en milieubeheer de adviezen van de Raad voor de volkshuisvesting en de Raad voor de ruimtelijke ordening vaak een belangrijk toetsingskader zijn. Indien de advisering van de genoemde adviesorganen beperkt zou worden tot de beginfase van het beleidsvormingsproces zou dit betekenen dat vooral de consequenties van de uitvoering van bepaalde beleidslijnen in wetsvoorstellen niet nog eens kritisch tegen het licht kunnen worden gehouden door de deskundigen uit de adviesorganen. Deze leden zouden dit als een gemis ervaren. Met het schrappen van de adviesplicht voor kleinere, technische wetgeving zouden zij echter geen enkele moeite hebben. In aansluiting op «Raad op Maat» wordt in het voorliggende voorstel van wet de mogelijkheid geschapen dat het parlement op eigen initiatief om een advies vraagt. De leden van de fractie van D66 merkten in dit verband wel op dat zo'n aanvraag waarschijnlijk pas zal plaatsvinden nadat een wetsvoorstel aan de Kamer is gestuurd. Zij vroegen of dit niet zal leiden tot een langere duur van de wetsbehandeling in het parlement. Zij vroegen wat voor gevolgen het heeft voor de werkdruk van de raden en voor het werkplan indien dit frequent gaat gebeuren. Of is het ook mogelijk dat de adviesraad duidelijk maakt dat zij op basis van het werkplan niet in staat is om tegemoet te komen aan de vraag van één van beide Kamers om een advies.

3. Inhoud van de voorgestane herstructurering en het wetsvoorstel

De leden van de VVD-fractie stelden vast, dat het voorstel van wet aan de drie grote strategische adviesraden de mogelijkheid biedt van instelling van vaste c.q. tijdelijke commissies, al naar gelang de aard en de complexiteit van het onderwerp waarover geadviseerd wordt. Ook wordt de voornoemde raden en hun commissies de gelegenheid geboden zich in hun werkzaamheden te laten bijstaan door externe deskundigen.

Gaarne zouden de leden van de fractie van de VVD van de regering een nadere beschouwing tegemoet zien over de bevoegdheid van de raden tot instelling van al dan niet tijdelijke commissies. Deze leden informeerden naar de richtlijnen die hiervoor zullen gelden. Tevens kregen zij gaarne een nadere toelichting op het verschil tussen subcommissies voor bepaalde onderwerpen en tijdelijke subcommissies. De leden van de fractie van de VVD waren nog niet overtuigd, dat technisch georiënteerde of specialistische adviescommissies niet zouden kunnen worden opgenomen in de organisatie van een grote strategische raad. Dit gold te meer in zoverre zij geacht worden specialistische c.q. technische adviezen uit te brengen die passen binnen een bepaald strategisch beleidsveld. Zij vroegen of met de totstandkoming van diverse wettelijke adviescommissies op voldoende wijze wordt tegemoet gekomen aan de doelstelling van versobering en de eerder door de Kamer aangegeven richtlijnen. Waarom, zo vroegen deze leden, kan de Technische commissie bodembescherming niet als afzonderlijke commissie binnen de Raad voor het Milieubeheer functioneren en kan de regering beargumenteren waarom aan de instelling bij wet van separate technische adviescommissies in dit geval de voorkeur wordt gegeven. Gaarne zagen de aan het woord zijnde leden een nadere beschouwing van de regering op het punt van de technische adviescommissies tegemoet. Weliswaar zagen de leden van de VVD-fractie in het geval van de Commissie genetische modificatie vanwege het bijzondere taakveld en de hieraan verbonden ethische aspecten reden om voor deze commissie een bijzondere positie in

overweging te nemen. Deze leden stelden vast dat het werkterrein van deze commissie raakvlakken heeft met het werkterrein van andere ministeries. De leden informeerden naar de overwegingen die bepalend waren om de voornoemde commissie op te nemen in de externe adviesstructuur op het terrein van de volkshuisvesting, de ruimtelijke ordening en het milieubeheer.

Hoewel de regering er naar streeft een departementale advieskathedraal met vele kapellen te voorkomen kan het op grond van dit streven in stand houden van diverse specialistische commissies en de Waddenadviesraad de leden van de fractie van D66 niet overtuigen. Er is dan wel geen sprake van vele kapellen, je kunt echter wel spreken van vele losse schuurtjes en dat kan toch ook niet bedoeling zijn. Ook de hiervoor genoemde commissies zouden volgens de fractie van D66 moeten kunnen toegroeien naar een situatie waarin sprake is van een samengaan in één overkoepelend adviesorgaan. Daartoe zouden ook voor deze adviescommissies in dit wetsvoorstel de voorwaarden moet worden geschapen tot het voeren van gezamenlijke secretariaten, het gelijkschakelen van de zittingsduur van de diverse leden van de adviesorganen en het geven van gezamenlijke adviezen. Waarom wordt deze weg niet bewandeld, zo vroegen deze leden.

In algemene zin konden de leden van de SGP-fractie zich vinden in de uitgangspunten van het voorstel van wet. Met de regering achtten zij het wenselijk dat de adviesstructuur wordt geharmoniseerd en dat er een scheiding wordt aangebracht tussen advies en overleg. Verder onderschreven zij het uitgangspunt dat de vernieuwde adviesorganen zich moeten richten op de strategische aspecten van het beleid voor de langere termijn. In dit verband leek het hun een logische keuze dat leden van adviesorganen niet gebonden zijn aan een bepaalde achterban. Overigens juichten deze leden de afstemming tussen de drie adviesraden toe; een gezamenlijk presidium, alsmede een gezamenlijk bureau, leek hun daartoe een geschikt instrument. Het uitgangspunt van de scheiding tussen advisering en overleg bracht de leden van de SGP-fractie wel tot de vraag op welke wijze het overleg met mede-overheden en maatschappelijke organisaties (onder meer over concrete maatregelen) gestalte zal worden gegeven. In dit verband verwezen zij naar de Wet Raad voor Verkeer en Waterstaat (Stb. 1992, 146), waarin in een afzonderlijk hoofdstuk een regeling is opgenomen betreffende het geïnstitutionaliseerde overleg over onderdelen van het beleid inzake verkeer en waterstaat. Deze leden hadden een analoge regeling voor het beleid inzake volkshuisvesting, ruimtelijke ordening en milieubeheer in het geheel gemist. Zij konden zich nauwelijks voorstellen dat de regering dergelijk geïnstitutionaliseerd overleg op de drie onderscheiden terreinen niet wenselijk of noodzakelijk acht. Zij vroegen dan ook waarom geen inhoudelijke redengeving is opgenomen in de toelichting in verband met het niet-opnemen van een hoofdstuk over overlegorganen in het wetsvoorstel.

De leden van de fractie van het CDA deelden niet de vrees van een aantal adviesorganen, dat met het voorstel van wet de – van de minister – onafhankelijke advisering in gevaar komt. Juist aan de kant van de samenleving wint de advisering aan onafhankelijkheid doordat de directe banden – afhankelijkheidslijnen – met allerlei maatschappelijke organisaties worden doorgesneden. Deskundigheid – in meerdere opzichten en niet in het minst als het gaat om inzicht in de samenleving als geheel – is het dominante criterium bij de samenstelling van de verschillende adviesraden. Daarmee vervalt ook de belangenbehartigings- en overlegfunctie die de diverse raden tot nu toe – in meerdere en mindere mate – vervulden.

De leden van de fractie van D66 steunden de voorgestelde scheiding van advies en overleg. Wat betreft de ongebondenheid van de leden van de adviesraden dient dit naar het oordeel van deze leden vooral tot uiting te komen doordat leden niet langer kunnen worden benoemd door organisaties die op de beleidsterreinen werkzaam zijn. Zij vonden het nogal inconsequent om dit niet voor alle adviesorganen door te voeren. De argumenten die worden aangevoerd om in het geval van de Raad voor het milieubeheer en de Commissie drinkwatervoorziening toch vast te houden aan het voordragen voor de benoeming van een deel van de leden door maatschappelijke organisaties zou net zo makkelijk voor de andere adviesorganen kunnen aangevoerd. Zij achtten het een voldoende garantie indien bij het benoemen van de nieuwe leden niet voorbij zal worden gegaan aan deskundigen die hun deskundigheid vooral hebben opgebouwd in een sterke relatie met bepaalde organisaties op de betreffende beleidsterreinen.

Het belang dat moet worden gehecht aan voldoende gezag van de adviesraad bij de verschillende geleidingen in het veld wordt daardoor zeker niet uit het oog verloren. Ten aanzien van het voorgestelde over de Waddenadviesraad zou naar het oordeel van de leden van de fractie van D66 eerder van een overleg- dan van een adviesraad moeten worden gesproken. Zij vroegen hoe de constructie voor de Waddenadviesraad met betrekking tot de scheiding van overleg en advies te rijmen is met «Raad op Maat».

De voorgestelde wettekst spreekt herhaalde malen over de mogelijkheid voor speciale taakvelden subcommissies in te stellen waarin ook niet-leden zitting kunnen hebben. De leden van de fractie van het GPV vroegen of het aantal niet-leden dat zitting kan hebben gebonden zal worden aan een maximum.

De leden van de fractie van de VVD memoreerden, dat zij reeds bij een eerdere gelegenheid kenbaar gemaakt hadden, dat advies en overleg naar hun overtuiging gescheiden dienen te worden.

Het gaat immers om verschillende zaken. Volgens deze leden zou het bij advies primair gaan om deskundigheid en dient een deskundigenraad bij wet ingesteld te worden. In dat verband stemden deze leden in met de benoeming van de leden van adviesraden op basis van hun deskundigheid. Hierbij wilden zij een maatschappelijke verankering niet uitsluiten, echter deskundigheid en een onafhankelijke inbreng staan voorop. Belangenbehartiging, waaraan de leden van de fractie van de VVD wel waarde voor grote groepen van de bevolking toekenden, zou volgens deze leden niet moeten gebeuren in adviesraden, maar door organisaties zelf. Belangenbehartiging zou, volgens deze leden, niet in de wet geregeld moeten worden, maar door inspraakprocedures toe te passen. De leden van de fractie van de VVD meenden te mogen concluderen dat de bij de herstructureringsoperatie nagestreefde doelstelling van scheiding tussen advies en overleg de beoogde onafhankelijke positie van de wettelijke adviesorganen ten goede zal komen.

De leden van de VVD-fractie stelden evenwel vast, dat ten aanzien van de Waddenadviesraad door de regering niet wordt gekozen voor scheiding tussen advisering door deskundigen en overleg met belangengorganisaties. De leden van de fractie van de VVD vroegen of de Waddenadviesraad hiermee niet in een uitzonderingspositie wordt geplaatst, waarvan een precedentswerking kan uitgaan. Evenals de Waddenadviesraad zijn er andere adviesraden die waardevol werk verrichten en toch niet passen binnen de eerder door deze Kamer geformuleerde richtlijnen voor wettelijke verankering. Ook meenden deze leden dat op het punt van deskundige advisering enige overlapping met de werkzaamheden van de Raad voor Ruimtelijke Ordening en de Raad

voor het Milieubeheer niet uitgesloten is. Gaarne zagen de leden van de fractie van de VVD hierop een reactie van de regering tegemoet.

De leden van de SGP-fractie hadden vastgesteld, dat in het wetsvoorstel ten aanzien van de werkwijze van de verschillende raden en commissies (en eventuele subcommissies) als voorwaarde is opgenomen dat de minister de nadere regels omtrent die werkwijze moet goedkeuren. Naar het oordeel van deze leden bestaat, in het licht van de gewenste deregulering, voor het vereiste van goedkeuring door de minister van de reglementen van de verschillende adviesorganen onvoldoende grond. In dit verband verwezen zij naar de parlementaire behandeling van het voorstel van wet tot instelling van de Raad voor Verkeer en Waterstaat, waarbij de Kamer door aanvaarding van de amendementen van J. T. van den Berg c.s. (21 199, nr. 19) heeft uitgesproken dat volstaan kan worden met toezending van de vastgestelde reglementen aan de minister. De leden van de SGP-fractie verzochten de regering ook in dit opzicht een harmonisatie toe te passen en het wetsvoorstel overeenkomstig aan te passen.

De leden van de fractie van het GPV vroegen waarom geen bepaling in de wettekst is opgenomen waarin de regering wordt verplicht een regeringsstandpunt uit te brengen op de door de adviesorganen uitgebrachte adviezen.

De leden van de CDA-fractie vroegen of is overwogen ook de secretariaten van de diverse Commissies onder te brengen in het gezamenlijk secretariaat van de Raden. Deze leden vroegen tevens hoe de structurele personele omvang en bijbehorende budgetten van de diverse Raden en Commissies bij het ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer zal zijn na doorvoering van het voorstel van wet en de GEO-bezuiniging.

De leden van de fractie van de PvdA vroegen hoe de rechtspositie van het personeel wordt geregeld. Zij vroegen of het personeel de ambtelijke status blijft behouden of wordt zoals eerder in bespreking was, gedacht aan verzelfstandiging van de raden.

De leden van de fractie van de PvdA wilden weten hoe de stand van zaken is met betrekking tot het organisatieonderzoek; wat gebeurt er met de beleidsmedewerkers en hoeveel mensen zullen uiteindelijk op het secretariaat werkzaam zijn. Zij vroegen of de afslankingsdoelstelling wordt gehaald.

De leden van de fractie van de PvdA vroegen of is overwogen om de Raad voor de ruimtelijke ordening en de Raad van de volkshuisvesting samen te voegen tot één raad. Zij zagen daarin veel voordelen. Zij vroegen de voor- en nadelen van deze samenvoeging uiteen te zetten alsmede de reden waarom niet tot deze samenvoeging is besloten.

Wat betreft de beperking van het aantal leden van de Raad voor de volkshuisvesting en Raad voor de ruimtelijke ordening vroegen de leden van de fractie van D66 hoe tegen de plaatsvervangende leden moet worden aangekeken nu de leden niet meer door de organisaties benoemd worden. Zij vroegen of de indiener verwacht dat de functie van plaatsvervangend lid voor ongebonden kandidaten aantrekkelijk genoeg zal zijn, alsmede op basis waarvan bij een bepaald lid een plaatsvervanger wordt gezocht.

De leden van de CDA-fractie stelden vast, dat de regering de grotere omvang van de Raad voor de ruimtelijke ordening ten opzichte van de Raad voor het milieubeheer onder meer motiveert met de opvatting dat

de Raad voor de ruimtelijke ordening een relatief omvangrijke taak heeft bij het bundelen van inspraakreacties bij planologische kernbeslissingen. Zij vroegen of dit in de nieuwe opzet wel een eigenlijke taak van de Raad voor de ruimtelijke ordening moet zijn. Zij vroegen zich af of dit niet veeleer de taak is van degene die de inspraak initieert, derhalve van de minister en zijn ministerie.

Verder vroegen de leden van de fractie van het CDA of planologische kernbeslissingen niet per definitie gaan over de hoofdlijnen van het ruimtelijk beleid en het daarom niet in de rede ligt nu al te uit te spreken, dat over dergelijke beslissingen in de praktijk altijd advies zal worden gevraagd.

De leden van de CDA-fractie waren van mening, dat in het bijzonder de Raad voor de ruimtelijke ordening en de Raad voor het milieubeheer voldoen aan de wens adviesraden zo te structureren, dat meer integraal en intersectoraal kan worden geadviseerd. Verkokering in de beleidsvoorbereiding wordt langs die weg tegengaan. Het steekt dan nauw, dat genoemde raden in hun samenstelling op basis van deskundigheid tegelijkertijd de veelkleurigheid van de samenleving weerspiegelen. Ook om die reden is benoeming van – een deel van de – leden op voordracht van maatschappelijke organisaties te verkiezen. Zij vroegen voorts nog of de in het wetsvoorstel genoemde commissies moeten worden beschouwd als externe adviesorganen als bedoeld in het Plan van aanpak herziening adviesstelsel (21 427, nr. 72) en de Aanwijzingen inzake externe adviesorganen (Staatscourant 1987, nr. 67; zie ook Aanwijzingen voor de regelgeving, nr. 124) en of om die reden wettelijke verankering nodig is.

De leden van de fractie van het CDA meenden voorts, dat de voorgestelde Waddenadviesraad een wel erg vreemde eend in de bijt van adviesraden wordt. Ligt het, zo vroegen zij, niet voor de hand ook hier de overlegfunctie te scheiden van advisering. En, zo vervolgden zij, is er dan nog noodzaak te komen tot een Waddenadviesraad. Zij betwijfelden dat en vroegen nadrukkelijker dan in de memorie van toelichting wordt gedaan, uit te leggen waarom de advisering over het Waddengebied niet door de reguliere adviesraden kan worden gedaan. Uiteraard laat dat onverlet dat er een Waddenoverlegcommissie zou kunnen zijn, waarin ook de rijksoverheid desgewenst participeert.

De Waddenadviesraad heeft een eigen status en een eigen territorium met advisering aan het Coördinatiecollege Waddengebied. Gezien het bijzondere belang, dat de leden van de PvdA-fractie het Waddengebied toekennen, konden zij de voorgestelde wijze van advisering steunen en stemden zij in met het behoud van de Waddenadviesraad. Zij zagen deze raad als een meer integrale adviesraad, die alle belangen die in het Waddengebied spelen moet integreren, tegen elkaar afwegen en in de besluitvorming moet meenemen. De leden van de fractie van de PvdA hoopten dat de nieuwe wettelijke status een extra impuls zal geven voor adviezen op kwalitatief hoog niveau, waarbij nadrukkelijk aandacht wordt geschonken aan de belangen van natuur en milieu.

De leden van de CDA-fractie herhaalden hun grote twijfel of een Waddenadviesraad past in de criteria van de besluitvorming over «Raad op Maat». In elk geval past de beoogde spreekbuisfunctie van de Waddenadviesraad daar niet in. Daar komt nog bij, dat de Waddenadviesraad volgens de memorie van toelichting niet primair aan de regering maar aan het Coördinatiecollege Waddengebied zal adviseren. Kan dat college besluiten, zo vroegen zij, adviezen niet door te geleiden aan de regering of aan andere overheden? Zij informeerden naar de

positie van de voorzitter, tevens minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer.

Onduidelijk was voor de leden van de fractie van het CDA ook de verhouding tussen en afstemming met advisering over het Waddengebied door de Waddenadviesraad en andere adviesraden (Raad van advies voor de ruimtelijke ordening, Raad voor het milieubeheer, Raad voor de Waterstaat, Natuurbeschermingsraad Algemene Energieraad en dergelijke). Wie coördineert één en ander, was hun vraag. Dat steekt te meer als ook de andere ministeries hun adviesstructuur versoberd en aangepast hebben en dus voor globalere en intersectorale advisering gaan zorgen. De Waddenadviesraad is dan een zo mogelijk nog minder passend verschijnsel. Waarom, zo vroegen zij, moeten leden zo veel mogelijk afkomstig zijn uit aan de Waddenzee gelegen provincies. Wat, zo vroegen deze leden, te doen met deze positieve discriminatie als deskundigheid en woonplaats van betrokkene spanning oplevert.

De leden van de fractie van het GPV vroegen waarom de vertegenwoordigers van organisaties op het terrein van het milieubeheer en het natuurbehoud in het Waddengebied een plaats krijgen in de Waddenadviesraad. Krijgt deze raad vanwege de vertegenwoordiging vanuit belangenorganisaties niet te veel een vertegenwoordigend en overlegkarakter? Wordt zij daarmee niet een concurrent van het Coördinatiecollege, waarin overleg ook een belangrijke rol speelt?

Anders dan de beide andere strategische raden is de Raad voor de volkshuisvesting veel meer een sectorraad, zo meenden de leden van de CDA-fractie. Dat roept nadrukkelijk de vraag op of integratie van Raad voor de ruimtelijke ordening en Raad voor de volkshuisvesting is overwogen. Veel van wat zich afspeelt op het terrein van de Raad voor de volkshuisvesting heeft ruimtelijke consequenties of zal zich moeten voegen in het ruimtelijk beleid. Wat vindt de regering van de gedachte om de Raad voor de volkshuisvesting op termijn te stellen en nu al te besluiten bijvoorbeeld met ingang van 1997 te komen tot integratie met de Raad voor de ruimtelijke ordening. Ook voor deze raad geldt, dat benoeming van een deel van de leden op voordracht van relevante maatschappelijke organisaties te overwegen is. Juist op een afgebakend terrein als dat van de volkshuisvesting is dat voor de hand liggend en van belang, willen de adviezen in het werkveld zelf het nodige gezag hebben. Uiteraard moet er voor worden gewaakt, dat onafhankelijkheid en onderscheiding ten opzichte van overleg in deze sector in de Raad voor de ruimtelijke ordening gewaarborgd blijven.

Is, zo vroegen de leden van de fractie van het CDA, overwogen de Raad voor de volkshuisvesting – nu of op termijn – om te vormen tot een met de Commissie Drinkwatervoorziening vergelijkbare, uitsluitend op de beleidsuitvoering gerichte, adviescommissie. De meer omvattende advisering over de volkshuisvestingsstrategie zou in een dergelijke situatie kunnen worden opgedragen aan de Raad voor de ruimtelijke ordening, zo meenden zij.

De leden van de fractie van D66 vroegen of de regering een nadere toelichting kon geven op het gestelde in de memorie van toelichting met betrekking tot de overlegcomponent in de werkzaamheden van de huidige Raad voor de volkshuisvesting en hoe dit in de toekomst gestructureerd gaat worden. Hadden zij het goed begrepen dat overleg inzake de concrete beleidsuitwerking in de opzet van dit voorstel van wet niet meer met de Raad voor de volkshuisvesting plaats vindt, zo wilden zij weten.

De leden van de fractie van het CDA vroegen de regering nader te beargumenteren waarom er van is afgezien in het vervolg op de besluitvorming over de samenstelling van de Raad voor het milieubeheer een aantal leden van de Raad voor de ruimtelijke ordening en de Raad voor de volkshuisvesting door de minister te laten benoemen op voordracht van maatschappelijke organisaties. Daar komt nog bij, dat bij de behandeling van «Raad op Maat» een motie (21 427, nr. 49) door de Kamer is aanvaard. Hierin wordt uitgesproken, dat vertegenwoordigers van maatschappelijke organisaties een bijdrage kunnen leveren aan het werk van adviesraden, mits de onafhankelijkheid is gewaarborgd. Een in de wet verankerde voordrachtconstructie als voor de Raad voor het milieubeheer is gekozen lijkt goed te passen bij deze kameruitspraak. Mogelijk ten overvloede stelden zij daarbij nog, dat het zeker niet hun bedoeling is, dat de op voordracht benoemde deskundigen als vertegenwoordigers van de hen voordragende organisaties functioneren.

De leden van de CDA-fractie stelden met voldoening vast, dat met het onderhavige wetsvoorstel in de taak en samenstelling van de Raad voor het milieubeheer geen wijziging wordt aangebracht ten opzichte van de huidige situatie die pas sinds vorig jaar geldt. Slechts de samenwerking in een secretariaat wordt geregeld. Zo beschouwd komt hen de opmerking in de memorie van toelichting, over het meer vooropstellen door de leden van advisering ten aanzien van milieubeleid vanuit een meer algemeen perspectief en niet zozeer vanuit de belangen van de geleding die hun voordroeg, merkwaardig voor. De leden van de CDA-fractie meenden – hadden althans zelf toen die bedoeling – dat met de instelling van de Raad voor het milieubeheer deze omslag al gemaakt was. Zijn de ervaringen met de nieuwe Raad voor het milieubeheer zodanig, dat een dergelijke opmerking in de memorie van toelichting gemaakt moest worden.

De leden van de fractie van de PvdA vroegen hoe de koppeling van de voorhangprocedures in de Wet Milieubeheer aan de toen nog verplichte adviesaanvraag aan de Raad voor het milieubeheer nu zal plaatsvinden. Blijven dezelfde algemene maatregelen van bestuur onder de voorhangprocedure vallen, is daar versobering overwogen bijvoorbeeld door een beperkter aantal algemene maatregelen van bestuur voor te hangen of door slechts voorhang bij de Tweede Kamer te regelen, wat soms door de senaat wordt bepleit. Deze leden vroegen hoe één en ander zal worden vastgelegd en hoe de selectie nu zal plaatsvinden.

De instelling van de drie raden uit de derde categorie riep meer vraagtekens op bij de leden van de fractie van de PvdA. Allereerst vroegen zij of het strikt noodzakelijk is om de drie technische commissies per wet te regelen. Er bestaan toch meerdere technische werkgroepen die adviseren, zonder dat dat per wet wordt geregeld. Tevens vroegen de leden van de fractie van de PvdA of bij eventuele instelling van deze drie commissies de secretariaten ook geïntegreerd kunnen worden met die van de drie strategische raden.

De leden van de fractie van het GPV vroegen of, gezien de geconstateerde vermindering van de behoefte aan gedetailleerde advisering op centraal niveau of van advisering over beheersen uitvoeringsvraagstukken overwogen is de Commissie voor de Drinkwatervoorziening, de Technische commissie bodembescherming en de Commissie genetische modificatie bij één van de grote adviesraden onder te brengen. Zij vroegen of expliciet duidelijk gemaakt kan worden wat de voor- en nadelen van een dergelijke opzet zouden zijn. Is overwogen, zo informeerden zij, de instellingsregelingen van de grote adviesraden zo te wijzigen dat daardoor ruimte ontstaat voor specialistische advisering

naast strategische advisering. Zij vroegen of er enige duidelijkheid bestaat over de opvattingen van de drie grote adviesraden op dit punt.

De leden van de CDA-fractie meenden dat in de memorie van toelichting enigszins oneigenlijk als argument voor de omvorming van de Raad voor de drinkwatervoorziening tot de Commissie wordt gehanteerd het feit, dat inhuren van externe deskundigen duurder is dan advisering door vertegenwoordigers vanuit de sector. Dat mag op de begroting van het ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer zo zijn, maatschappelijk worden de kosten wel gemaakt. Zij vroegen de regering daarom eigenlijke argumenten aan te dragen. Zij vroegen waarom niet kan worden volstaan met het onderbrengen van de advisering over de strategie met betrekking tot de drinkwatervoorziening bij de Raad voor het milieubeheer. Zij vroegen voorts in hoeverre het de bedoeling is in de commissie deskundigen op te nemen uit de kring van het betrokken – al dan niet zelf waterwinnende bedrijfsleven.

Het was de leden van de CDA-fractie opgevallen dat in de samenstelling van de Technische commissie bodembescherming geen deskundige vanuit het bedrijfsleven is opgenomen. Zij vroegen of daarvoor geen reden was nu in de toepassing en normstelling van de Wet bodembescherming rekening wordt gehouden met de economische aspecten daarvan. Ook voor deze commissie doemt uiteraard de vraag op of is overwogen deze – geheel of ten dele – onder te brengen bij de Raad voor het milieubeheer, danwel daar een subcommissie te creëren.

De leden van de CDA-fractie hadden zich verwonderd over de medeling in de memorie van toelichting dat van de Commissie genetische modificatie geen ethicus deel zou behoeven uit te maken. Zij vroegen deze mededeling uitvoerig toe te lichten.

Op voorhand meenden zij dat in een commissie als de onderhavige een dergelijke deskundigheid eigenlijk niet gemist kan worden. Zij vroegen de voorgestelde minimum en maximum omvang van de commissie nader toe te lichten. Ook vroegen zij wat precies verstaan moet worden onder de signalerende taak van de commissie. Met betrekking tot de – beoogde – samenstelling van deze Commissie vroegen zij welke deskundigheden de minister denkt op te nemen. Zij wilden weten of dat zal afwijken van de huidige Voorlopige commissie genetische modificatie en zo ja, waar. Op welke wijze, zo vroegen zij, wordt de adviserende en signalerende taak afgestemd met andere Commissies en Raden die op dit terrein werkzaam zijn, bijvoorbeeld op het terrein van de plantaardige en dierlijke sector en op onderzoeksterreinen. Zij vroegen of is overwogen alle adviesorganen op het terrein van onderzoek en produktie van genetisch gemodificeerde organismen samen te voegen tot een de ministeries overstijgende adviescommissie.

De leden van de fractie van de PvdA waren verbaasd over de zeer grote omvang die de voorgestelde Commissie genetische modificatie kan hebben, namelijk 21 leden. Zij vroegen of de voorgestelde versobering hier wel heeft plaats gevonden. Zij erkenden, dat via twee moties om een dergelijke commissie is gevraagd, maar niet om deze omvang. Zij misten een motivering hiervoor, temeer daar de commissie ook nog subcommissies kan instellen.

De leden van de fractie van het CDA hebben het onderbrengen van de de Commissie genetische modificatie bij de Raad voor het milieubeheer niet overwogen. De complexiteit alsmede de betrokkenheid van diverse ministeries met deze materie rechtvaardigen een aparte commissie. Wel rijst de vraag of niet beter alle benoemingen door de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer kunnen worden

gedaan in plaats van ook nog enkele door de minister van Sociale zaken. Wat is daarvoor de motivering, zo vroegen zij. Immers de eveneens betrokken ministers van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur en van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij benoemen toch ook geen leden, maar beperken zich tot voordrachten via de Gezondheidsraad en de Landbouwwaadviescommissie milieukritische stoffen en tot het benoemen van ambtelijke waarnemers. Moeten genoemde ministers niet worden verplicht dergelijke waarnemers te benoemen, zo vroegen deze leden.

Verdere vergelijking met de Wet Raad voor Verkeer en Waterstaat bracht de leden van de SGP-fractie tot de volgende vraag. In artikel 25 van genoemde wet wordt voorgeschreven dat de raad binnen vijf jaar een zelfevaluatie moet verrichten. In het onderhavige voorstel van wet wordt deze termijn telkens op vier jaar gesteld. Deze leden informeerden naar de achtergrond van het verschil. Het kwam hen wenselijk voor ook op dit punt meer eenduidigheid te betrachten.

4. Financiële en personele aspecten

De leden van de fractie van D66 vroegen hoe de bezuinigingstaakstelling voor 1993 is gehaald. Tevens vroegen zij om enige toelichting op de veronderstelde herverdelingseffecten die als pro memorie posten zijn opgenomen. Zij veronderstelden dat het bij de drie centrale adviesorganen slechts gaat om overlegtaken van de Raad voor het milieubeheer. Om welke overlegpartijen gaat het en is met deze partijen al overleg gevoerd over de door hen te leveren financiële bijdrage, zo vroegen deze leden.

5. Artikelsgewijze toelichting

I, onderdeel B

Artikel 2a, eerste lid

Naar aanleiding van het gestelde in de memorie van toelichting wilden de leden van de fractie van de PvdA het belang benadrukken van de mogelijkheid voor de raden om op eigen initiatief advies uit te brengen. In het verleden waren juist dit soort adviezen vaak waardevoller dan de obligate adviezen die gevraagd werden. Zij waren het dan ook niet eens met de gedachte, dat deze ongevraagde adviezen niet onder het budget zouden moeten vallen. Ook het rapport «Raad op Maat» gaat uit van de mogelijkheid van ongevraagde adviezen, zo stelden deze leden.

Artikel 2c

De leden van de fractie van de PvdA waren het eens met de voorgestelde periodieke evaluatie. Zij vroegen, aangezien de commissie dit zelf moet doen, of de kwaliteit van de evaluatie ook door een ander wordt beoordeeld.

Artikel 2d

De voorgestelde Commissie drinkwatervoorziening heeft volgens de leden van de fractie van de PvdA nogal veel leden en de raad zou onderdeel kunnen zijn van de Raad voor het Milieubeheer. Zij vroegen of alleen de opgegeven kosten de reden zijn geweest om deze deeltaak niet aan de Raad voor Milieubeheer op te dragen. Kunnen dezelfde deskundigen niet worden uitgenodigd als lid of adviseur van een subcommissie van de Raad voor het Milieubeheer, zo vroegen zij.

Artikel 2e

De leden van de fractie van het CDA vroegen of de voorzitter en leden van de Commissie drinkwatervoorziening bij voortduring herbenoembaar zijn.

Artikel 3c, tweede lid

De leden van de CDA-fractie vroegen waarom de diverse ministers niet worden verplicht een ambtenaar als waarnemer bij de Commissie drinkwatervoorziening aan te wijzen.

Artikel 3d

De leden van de fractie van het CDA vroegen waarom de vergaderingen van de Commissie drinkwatervoorziening openbaar moeten zijn. Zij vroegen of de openbaarheid van vergaderingen de advisering ten goede komt en of het de bedoeling is, dat ook de vergaderingen van eventuele subcommissies in principe openbaar zijn.

ARTIKEL I EN II

De leden van de VVD-fractie hechtten eraan, dat ook na de herstructurering de mogelijkheid om ongevraagd advies uit te brengen, alsmede om anticiperend te adviseren gewaarborgd blijft, zij het dat hiermee de beoogde versoberingsdoelstelling niet mag worden aangetast. Het was de leden van de VVD-fractie opgevallen, dat in sommige gevallen de leden terstond weer benoembaar zijn en in andere gevallen de leden eenmaal kunnen worden herbenoemd. Gaarne kregen zij hierop een nadere toelichting.

ARTIKEL II

Artikel 55, eerste lid

De leden van de fractie van D66 vroegen of bij de adviestaken van de Raad voor de ruimtelijke ordening niet tevens het beleidsterrein van de vastgoed-informatievoorziening moet worden genoemd.

Artikel 55, tweede lid

De leden van de fractie van het CDA vroegen waarom in dit artikel is gekozen voor een regeling, dat andere ministers slechts een advies kunnen vragen aan de Raad voor de ruimtelijke ordening in overeenstemming met de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer.

Daargelaten de eenheid van regeringsbeleid lijkt de onafhankelijkheid van de Raad voor de ruimtelijke ordening ten opzichte van de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer meer gediend met een formulering die het andere ministers mogelijk maakt weliswaar via de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (in verband met de capaciteit van de Raad voor de ruimtelijke ordening) maar overigens qua formulering naar eigen inzicht een advies te vragen. Zij meenden overigens, dat dit de bestaande situatie is.

Artikel 55d

De leden van de fractie van het CDA vroegen waarom de herbenoem-

baarheid van de voorzitter en leden van de Raad voor de ruimtelijke ordening wordt beperkt tot eenmaal.

Artikel 55h, eerste lid

De leden van de fractie van het CDA vroegen waarom de instelling van tijdelijke commissies van de Raad voor de ruimtelijke ordening wordt gekoppeld aan de voorbereiding van bepaalde adviezen.

Artikel 55i

De leden van de CDA-fractie vroegen of de formulering van het eerste lid slaat op het inhuren van externe deskundigheid of ook op het benoemen van deskundigen van buiten de Raad voor de ruimtelijke ordening in commissies van de Raad of wellicht op beide situaties. De leden van de fractie van het CDA vroegen of het niet gewenst is dat in het tweede lid de verplichting wordt opgenomen om ambtenaren als waarnemer aan te wijzen en wat de huidige regeling is.

Artikel 55j

De leden van de fractie van het CDA vroegen of het de bedoeling is dat ook de vergaderingen van commissies van de Raad voor de ruimtelijke ordening openbaar zijn. Wat is daarvan het nut met het oog op de werkzaamheden van een commissie en wat is de huidige regeling of praktijk, zo informeerden deze leden.

Artikel 55m

De leden van de fractie van het CDA vroegen of door de Raad voor de ruimtelijke ordening met de overige adviesraden, zoals de SER, de Raad voor de waterstaat, de Natuurbeschermingsraad en dergelijke ook overleg wordt gevoerd over het werkprogramma, naast het verplichte overleg op grond van lid 3, dat vooral gericht zal zijn op de capaciteitsbenutting van het gezamenlijke secretariaat. Waarom wordt dergelijk overleg niet voorgeschreven, zo vroegen deze leden.

De leden van de fractie van D66 vroegen hoe het op te stellen programma van werkzaamheden van de Raad voor de ruimtelijke ordening zich verhoudt tot de bevoegdheid van de raad om ongevraagd advies te geven. En wat betekent het, zo wilden deze leden weten, voor problemen die zich tussentijds voordoen.

Artikel 55n

De leden van de CDA-fractie vroegen of de ministeriële goedkeuring en de verplichting nadere regels te stellen betreffende de werkwijze van de Raad voor de ruimtelijke ordening en de werkwijze van de commissies strookt met de gewenste onafhankelijkheid van de Raad.

ARTIKEL III, ONDERDEEL B

Artikel 2

De leden van de fractie van de PvdA hadden grote vraagtekens bij de nu voorliggende wettelijke regeling van de Technische commissie bodembescherming, die ook al in de door de Kamer vastgestelde Wet Bodembescherming is geregeld. Zij hadden de voorkeur om deze commissie onder te brengen bij de Raad voor het milieubeheer, eventueel met

aanpassing in deze wet door een bepaling die erin voorziet dat de Raad voor het milieubeheer deze commissie instelt.

Artikel 3

De leden van de fractie van het CDA vroegen waarom de Technische commissie bodembescherming uit maximaal elf andere leden bestaat. Wordt gedacht, zo informeerden zij, aan voordrachten door derden bij de te benoemen leden. Zo ja, door wie (de Raad voor het milieubeheer, de mede-overheden of de Raad voor de Waterstaat).

Artikel 3a

De leden van de fractie van het CDA vroegen of de leden van de Technische commissie bodembescherming onbeperkt herbenoembaar zijn.

Artikel 5a

De leden van de fractie van het CDA vroegen waarom de vergaderingen van de Technische commissie bodembescherming in beginsel openbaar moeten zijn.

ARTIKEL V, ONDERDEEL H

Artikel 2.31, tweede lid

De leden van de fractie van de PvdA zetten grote vraagtekens bij de benoeming van drie leden op voordracht van de Raad voor het Milieubeheer. Zij achtten dit een ongewenste vermenging van bevoegdheden.

Artikel 2.31, vierde lid

De leden van de fractie van het CDA vroegen waarom de leden van de Commissie genetische modificatie onbeperkt herbenoembaar zijn. Waarom is gekozen voor voordrachten door de genoemde organen en niet voor betrokken maatschappelijke organisaties.

Artikel 2.36

De leden van de CDA-fractie vroegen waarom de vergaderingen van de commissie en de subcommissies in principe openbaar zijn.

De voorzitter van de vaste Commissie voor Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening,
Castricum

De voorzitter van de vaste Commissie voor het Milieubeheer,
Van Rijn-Vellekoop

De griffier van de Commissies,
Verschoor